

450

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 30 lipca 1938 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 18 lutego 1938 r. o przedsiębiorstwach, wymagających szczególnego zaufania.

Na podstawie art. 7 i 11 ustawy z dnia 18 lutego 1938 r. o przedsiębiorstwach, wymagających szczególnego zaufania (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 79) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają artykuły ustawy z dnia 18 lutego 1938 r. o przedsiębiorstwach, wymagających szczególnego zaufania (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 79).

(2) Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o władzy bez bliższego określenia — rozumieć należy władzę udzielającą pozwolenia (art. 3).

§ 2. (1) Pozwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa, wymagającego szczególnego zaufania, może być wydane dopiero po złożeniu kaucji zabezpieczającej możliwe roszczenia klientów i osób trzecich do przedsiębiorcy z tytułu prowadzenia przedsiębiorstwa.

(2) Wysokość kaucji wynosi:

- a) dla przedsiębiorstw świadczenia usług w sprawach paszportowych i wizowych (art. 1 ust. (1) pkt 3)) — 30.000 zł;
- b) dla przedsiębiorstw ochrony mienia, detektywów prywatnych, pośrednictwa w zawieraniu małżeństw i pośrednictwa w zakresie urządzania przedsięwzięć rozrywkowych (art. 1 ust. (1) pkt 1), 2), 4) i 5)) — 5.000 zł.

(3) Władza może w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie niżyc kaucję dla przedsiębiorstw, wymienionych w pkt b)

ustępu poprzedzającego, nie niżej jednak jak do 2.000 zł.

(4) Złożenie kaucji nie zwalnia przedsiębiorcy od dalszej osobistej odpowiedzialności.

§ 3. (1) Kaucję składa się w gotówce lub w papierach wartościowych, posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne). Papiery wartościowe przyjmowane będą według ostatniego przed złożeniem kursu giełdowego.

(2) Kaucję wpłaca się na rachunek kasy urzędu skarbowego, właściwego dla siedziby przedsiębiorstwa do dyspozycji władzy. W miejscowościach, w których znajduje się kilka urzędów skarbowych, kaucję należy wpłacać na rachunek kasy I urzędu skarbowego.

§ 4. (1) Zaspokojenie roszczenia z kaucji następuje na podstawie sądowego tytułu wykonawczego.

(2) W razie zmniejszenia się wartości kaucji co najmniej o 33% przedsiębiorca powinien uzupełnić kaucję do pierwotnej wysokości w terminie wskazanym przez władzę.

(3) Kaucję zwraca się w 6 miesięcy po likwidacji przedsiębiorstwa, o ile w tym terminie nikt nie powiadomi władzy, że przeciwko przedsiębiorcy wytoczono powództwo o wynagrodzenie szkody, wynikłej z prowadzenia przedsiębiorstwa.

§ 5. (1) Pozwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa, wymagającego szczególnego zaufania, mogą być wydawane na czas określony lub do odwołania.

(2) W pozwoleniu określone być powinny: obszar działania przedsiębiorstwa, rodzaj i zakres jego czynności oraz wysokość i miejsce złożenia kaucji jako też obowiązek zawiadomienia właściwego urzędu skarbowego o powstaniu i likwidacji przedsiębiorstwa.

(3) Władza może w pozwoleniu:

- a) ograniczyć i uregulować zakres działania i sposób czynności przedsiębiorstwa;
- b) uzależnić ogłaszanie i reklamowanie przedsiębiorstwa i jego czynności od uprzedniej zgody władzy;
- c) ustalić sposób kontroli czynności przedsiębiorstwa.

(4) W stosunku do przedsiębiorstw ochronny (art. 1 ust. (1) pkt 1)) władza może w pozwoleniu:

- a) uzależniać przyjmowanie pracowników do przedsiębiorstwa od jej uprzedniej zgody oraz zobowiązać przedsiębiorcę do zwalniania pracowników przez nią wskazanych;
- b) nakładać obowiązek umundurowania lub zaopatrzenia w odpowiednie odznaki pracowników przedsiębiorstwa;
- c) przewidywać obowiązek przedsiębiorstwa ubezpieczania klientów od odpowiedzialności cywilnej w odpowiedniej instytucji ubezpieczeniowej.

§ 6. (1) Przedsiębiorstwo, wymagające szczególnego zaufania, powinno być prowadzone osobiście przez przedsiębiorcę.

(2) Jeżeli przedsiębiorcą jest osoba prawna, powinna ona ustanowić odpowiedzialnego kierownika przedsiębiorstwa. Kierownikiem może być tylko osoba odpowiadająca warunkom, przewidzianym w art. 4, na którą władza wyraziła zgodę.

(3) Przepis ust. (2) ma odpowiednie zastosowanie w przypadku otwarcia filii przedsiębiorstwa.

§ 7. (1) W przypadku, gdy przedsiębiorca nie może czasowo prowadzić osobiście przedsiębiorstwa z powodu choroby, wyjazdu itp., powinien ustanowić na ten czas odpowiedniego zastępcę. Ustanowienie zastępcy wymaga zgody władzy.

(2) Przepis ust. (1) ma odpowiednie zastosowanie i do kierowników przedsiębiorstw należących do osób prawnych (§ 6 ust. (2)) oraz do kierowników filii.

§ 8. (1) Przedsiębiorstwo, wymagające szczególnego zaufania, powinno prowadzić szczegółową ewidencję wszystkich załatwianych spraw oraz prawidłową księgowość.

(2) W szczególności poza wspomnianą ewidencją i księgowością, należy prowadzić dziennik korespondencji wchodzącej i wychodzącej, ewidencję adresów osób, których sprawy załatwiono, jako też przechowywać w należyty

porządku wchodzącą korespondencję i kopie wychodzącej korespondencji.

(3) Każda korespondencja wchodząca i wychodząca powinna być opatrzona numerem bieżącym.

(4) W przedsiębiorstwach, wymienionych w art. 1 ust. (1) pkt 2) każdy z pracowników używany do pracy w terenie, ma prowadzić w stanie aktualności notatnik służbowy, w którym zapisywać powinien wszelkie uskutecznione w każdym dniu czynności służbowe.

§ 9. Napisy na blankietach, formularzach, szyldach itp. oraz ogłoszenia i reklamy przedsiębiorstw, wymagających szczególnego zaufania, mogą podawać jedynie imię i nazwisko (firmę) przedsiębiorcy, adres (telefon i konto czekowe), rodzaj przedsiębiorstwa oraz wyliczenie czynności, wchodzących w zakres działania przedsiębiorstwa.

§ 10. Przedsiębiorca i pracownicy przedsiębiorstwa, wymagającego szczególnego zaufania, powinni zachować wobec osób trzecich w tajemnicy wszystkie sprawy, o których powzięli wiadomości w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa.

§ 11. W razie zamierzonej likwidacji przedsiębiorstwo powinno zawiadomić o tym władzę oraz ogłosić we właściwym Dzienniku Wojewódzkim i w jednym z pism lokalnych, podając termin likwidacji.

§ 12. (1) Władza ma prawo nadzorować i kontrolować przedsiębiorstwo wymagające szczególnego zaufania. Uprawnienie to władza może wykonywać bezpośrednio lub za pośrednictwem starosty (dyrektora policji, Komisarza Rządu w Gdyni) właściwego ze względu na miejsce siedziby przedsiębiorstwa.

(2) Przedsiębiorstwo na żądanie władzy powinno przedstawiać władzy lub osobie przez nią upoważnionej rejestry, księgi, korespondencję, dokumenty i inne akty oraz udzielać wyjaśnień i sprawozdań we wszelkich sprawach, wchodzących w zakres czynności przedsiębiorstwa.

(3) Władza może delegować swego przedstawiciela do lokalu przedsiębiorstwa celem kontroli całości kształtu przedsiębiorstwa oraz rejestrów, ksiąg, korespondencji, dokumentów i innych aktów oraz celem asystowania przy czynnościach przedsiębiorstwa.

(4) W stosunku do filii przedsiębiorstw uprawnienia przytoczone w niniejszym paragrafie przysługują wojewodom (Komisariatowi Rządu na m. st. Warszawę), właściwym ze względu na miejsce siedziby filii.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu następnym po ogłoszeniu.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Stawoj Składkowski